

Z právní praxe.

Přehled rozhodnutí nejvyššího soudu.

A. Ve věcech civilních.

I. Občanské právo.

Nabytí vlastnictví k vydražené nemovitosti příklepem v nucené dražbě jest nabytím odvozeným. Nebyl-li vydražitel bezelstným, mohou proti němu třetí osoby, jež nabyly vydržením na vydražené nemovitosti práva služebnosti, uplatňovati služebnost, třebaže neohlásily právo to před dražbou. O vydržení práv nezapsaných v pozemkové knize a přerušení vydržení platí obecné předpisy (§§ 1500, 1497 obč. zák.). Příklepem vydražiteli, který nebyl bezelstným, se vydržení služebnosti na vydraženém pozemku nepřerušuje. (Rozh. ze dne 25. února 1937, R I 125/37.)

Proti žalobě na zrušení spoluvlastnictví k dvěma budovám, z nichž každá je nejen stavebně a hospodářsky, ale právně samostatným celkem, nelze účinně namítati, že lze nemovitosti ty fysicky rozdělití tak, aby každému ze spoluvlastníků připadla jedna z budov. (Rozh. ze dne 4. února 1937, Rv I 2229/36.)

Oznámil-li zaměstnanec banky (ředitel filiálky) komitentům banky, jaké kroky proti nim banka hodlá učiniti, a že je vyprostí ze spárů vyděračů tak, že ony kroky bude tak dlouho oddalovati, až si najdou jiný bankovní úvěr, začej komitenti se mu zavázali, že bude-li pensionován, ho budou na jeho žádost po 10 roků podporovati měsíčně částkou 4000 Kč, jde o neplatný závazek podle § 879 č. 4 c. ř. s., jestliže zamýšlené kroky banky znamenaly zničení obchodu komitentů, (Rozh. ze dne 25. února 1937, Rv I 2501/36.)

Jednatel společnosti výdělkové ve smyslu § 1175 obč. zák. ustanovený podle § 1190 o. z. k vedení podniku společného, může ujednati i bez zvláštní plné moci (§ 1008 o. z.) zápůjčku, vízíci ostatní společníky, učinil-li to k zaplacení nutkavých dluhů, aby tak zabránil zastavení provozu, částkou úměrnou poměrům podniku. (Rozh. ze dne 24. února 1937, Rv I 934/35.)

Vymínala-li si třetí osoba při placení za dlužníka vůči věřiteli, že přijatou částku vrátí, jakmile zaplatí dlužník sám, jest věřitel povinen tuto částku vrátiti třetímu, zmařil-li splnění výminky tím, že vzal žalobu proti dlužníkovi zpět a vzdal se žalobního nároku. (Rozh. ze dne 11. února 1937, Rv I 990/35.)

Šlo-li o darování smíšené s právním jednáním úplatným, lze nárok nepominutelného dědice uspokojiti jen penězi. (Rozh. ze dne 10. února 1937, R I 1224/36.)

Manžel jako správce manželčina majetku (§§ 1238 a násl. obč. zák.) může na ní žádati náhradu užitečných a nutných nákladů jen za předpokladu, že o příjmech a vydáních, týkajících se manželčina majetku, složí účet. (Rozh. ze dne 25. února 1937, Rv I 350/35.)

Kupitel může namítnouti proti žalobě na vrácení strojů, prodaných mu na splátky s výhradou práva vlastnického do úplného zaplacení, že mu

vznikla proti prodávajícímu vzájemná pohledávka (co do výše stejná neb vyšší) na náhradu škody, způsobené opožděným dodáním a postavením strojů, a že tím zanikl nárok prodávatelův na zaplacení kupní ceny a tím i nárok na vrácení strojů. (Rozh. ze dne 18. února 1937, Rv II 416/35.)

Kupitel není povinen vytýkati vady ihned, jakmile vzejde podezření o vadnosti zboží, nýbrž teprve, až nabude jistoty, že zboží je vadné. Je-li před dodáním zboží jisto, že bude míti tytéž vady jako zboží dříve již dodané, které dodavatel neuznal, odepřev vadné a neprodejné zboží vzíti zpět, je kupitel oprávněn zrušiti smlouvu i o zboží ještě nedodaném bez stanovení dodatné lhůty, lze-li z chování dodavatele seznati, že nechce odstranit vady. (Rozh. ze dne 17. února 1937, Rv I 457/35.)

Při koupi býka „ze stáje“ jest kupitel povinen převzít býka ve stáji a ze stáje odvésti. Převzetím býka ve stáji přechází býk do chování kupitele a na něm jest, aby se postaral o potřebná opatření a dohled na býka podle § 1320 obč. zák. (Rozh. ze dne 12. února 1937, Rv II 224-35.)

Bylo-li kupiteli (firmě, sídlící v cizině) znemožněno zaplacení kupní ceny v efektivních dolarech a vyvinuly-li se devisové poměry ve státě sídla (bydliště) kupitele v době dospělosti plnění tak, že nastala neočekávaná a nepředvídaná právní a tím i hospodářská nejistota, je prodávatel oprávněn odstoupiti od tržové smlouvy. (Rozh. ze dne 6. února 1937, Rv I 433/35.)

Zákonné zástavní právo pronajímatelovo nepostihuje pojistnou náhradu, kterou pojišťovna přiznala nájemci za zhořelé svršky. (Rozh. ze dne 24. února 1937, Rv II 11/37.)

Starosta obce není práv uchazeči o pacht za škodu, vzešlou mu tím, že nedošlo k ujednání platné smlouvy, protože nepředložil návrh pachtovní smlouvy obce s třetí osobou k rozhodnutí dohlédacímu úřadu. (Rozh. ze dne 20. února 1937, Rv II 136/35.)

Bylo-li při propachtování pozemků ujednáno, že v případě úmrtí propachtovatele za pachtovní doby mají býti předmětem pachtu ještě další pozemky a že veškeré ovoce z pozemků, jež dosud podle pachtovní smlouvy náležely pachtovateli, případně pachtýři, aniž by se pachtovné zvýšilo, jde o jednotnou pachtovní smlouvu, jejíž rozsah co do předmětu pachtu byl závislý na úmrtí propachtovatelově, a nejde, pokud jde o užívání dalších pozemků, o darování na případ smrti nebo o darování bez skutečného odevzdání, vyžadující formy notářského aktu. (Rozh. ze dne 4. února 1937, Rv I 217/37.)

Proti žalobě vymáhajícího věřitele, jemuž byla pohledávka povinného dlužníka přikázána k vybrání, nemůže poddlužník namítati započtením pohledávku příslušející mu proti vymáhajícímu věřiteli. (Rozh. ze dne 25. února 1937, Rv I 1370/35.)

Uznání dluhu a slib zaplacení lze podle okolností posuzovati i za vzdání se námítky promlčení. (Rozh. ze dne 3. února 1937, Rv II 246/35.)

Pojistitel, jenž se rozhodl vyvoditi z pojistníkovy prodlení v placení následné premie zrušení pojistného poměru, může se dohodnouti s prodávajícím pojistníkem, že pro tenkráté následky ty nenastanou. Taková dohoda o poshovění jest účinná, třebaže k přijetí slibu pojistníkovy zaplatiti následnou premii do určité doby, došlo se strany pojistitele až po uplynutí tříměsíční lhůty, do níž bylo podati žalobu. (Rozh. ze dne 25. února 1937, Rv I 777/35.)

Jde o hrubou nedbalost, neoznámil-li pojistník pojistiteli pojistnou příhodu z důvodu, že nevěděl, že pojistná smlouva se týká odpovědnostního pojištění, a nárok na náhradu propadá, mělo-li opožděné hlášení v zá-

pětí, že si pojistitel nemohl zjednatí vlastním šetřením skutkový základ pro posouzení, zda je tu důvod pro jeho povinnost k plnění z důvodu ručebního závazku. (Rozh. ze dne 17. února 1937, Rv I 1269/35.)

K tomu, aby pojistníkova žádost za snížení pojistní sumy a prémie pro další pojistná období měla účinek vyloučený v § 50 poj. zák. č. 501/1917 ř. z., nestačí v ní uvéstí jedině celkovou pojistnou sumu dosavadní a sumu, na niž má býti snížena, nýbrž jest potřebí, aby žadatel v žádosti té uvedl určitý skutkový podklad, nutný pro posouzení a rozhodnutí pojistitelovo. (Rozh. ze dne 11. února 1937, Rv I 299/35.)

Předpisy vládní nař. č. 250/1935 Sb. z. a n. nemají vlivu na práva prodávatele na vydání věci a odškodné za užívání, vyplývající ze sjednané výhrady vlastnictví až do úplného zaplacení kupní ceny. (Rozh. ze dne 5. února 1937, R I 25/37.)

Kdo má náhradní povinnost podle § 3 vyživ. zák. č. 4/1931 Sb. z. a n., nemůže se odvolávat na svoji neznalost poměrů, zavinil-li ji svou vlastní nedbalostí, ač při obyčejné pozornosti mohl seznati, že podporovaný jest právně povinen k poskytování výživy. (Rozh. ze dne 25. února 1937, Rv I 2582/36.)

Pomocníkem v provozu silostroje jest i ten, komu vlastník silostroje svěřil klíče od garáže, pověřiv ho čištěním vozidla. Použila-li tato osoba silostroje k jízdě a způsobila-li při ní škodnou příhodu, odpovídá vlastník vozidla za zavinění pomocníkovu podle § 8 autom. zák., třebaš pomocník použil vozidla k jízdě bez vědomí a proti výslovnému zákazu vlastníkovu. (Rozh. ze dne 25. února 1937, Rv I 504/35.)

Jen původnímu vlastníkovu pozemků (jeho universálnímu nástupci), jenž se stal v době vyvlastnění svých pozemků sousedem dráhy, přísluší podle § 10 lit. b) min. nař. č. 238/1854 ř. z. náhrada za to, že v důsledku postavení dráhy a povinnosti mu uložené ponechatí na nevyvlastněné části svých sousedících pozemků ochrannou pilíř pro dráhu, nemohl vytěžiti kaolin v něm uložený, nikoli tomu, kdo se teprve později stal singulární sukcesí vlastníkem oněch pozemků a sousedem dráhy. (Rozh. ze dne 25. února 1937, Rv I 968/34.)

Byl-li stavební příspěvek podle zákona o finanční podpoře elektrisace venkova č. 139/1926 Sb. z. a n. poskytnut obci k úhradě nákladů elektrisace hrazených obcí, nemá podnikatel, který provedl stavbu sítě a stal se jejím vlastníkem, nebylo-li něco jiného ujednáno, nárok na poměrnou část stavebního příspěvku, třebaže ho mělo býti obcí užito k odepsání investic na elektrisační zařízení (Rozh. ze dne 11. února 1937, Rv I 713/35.)

Dodatečný souhlas Státního pozemkového úřadu se zatížením přiděleného pozemku působí ex tunc vůči všem s výjimkou těch osob, které nabýly platných práv na přiděleném pozemku v důvěře v knihy pozemkové. Nerozhoduje, že souhlas se zatížením byl dán teprve po rozvrhovém roku (Rozh. ze dne 10. února 1937, Rv II 957/36.)

Nepřípustnost odpůrcí žaloby proti dlužníkovi odporovatelovu o to, aby byl jako vlastník nemovitosti uznán povinným trpěti vklad knihovni přednosti vykonatelné pohledávky odporovatelovy před zástavním právem, které bylo vloženo pro pohledávku zástavního věřitele zároveň žalovaného odpůrcí žalobou. K této nepřípustnosti jest přihlédnouti i bez námítky. (Rozh. ze dne 25. února 1937, Rv I 1981/35.)

Odporovatelnost kupní smlouvy o nemovitostech, byl-li pravým kupitelem nemovitosti úpadce a žalovaný byl jako kupitel jen nastrčen, aby úpadcovi věřitelé byli zkráceni. Proti nároku na vydání nemovitosti do konkursní podstaty není na oko vystupující kupitel oprávněn ani namí-

tati své vzájemné pohledávky, ani si nemůže věc zdržovati. (Rozh. ze dne 18. února 1937, Rv I 2936/36.)

Skutečnost, že je žalovanému jako vlastníku knihovně připsána celá nemovitost, převedená na něho ideálními spoluvlastníky, nepřekáží ani odpůřící žalobě o bezúčinnosti převodu jedné z ideálních částí, jež patřila před tím odporovateli dlužníkovi, ani povolení exekuce jen na ideální část nemovitosti, týká-li se právo na uspokojení jen její ideální části. — Nejde ani o bezplatnou smlouvu, bere-li na sebe kupující osobní závazek poskytovat na srážku kupní ceny určitá plnění prodávajícím, po případě po jeho smrti třetím osobám, ani o právní jednání smíšené s darováním, nebyly-li si strany při sjednání kupu vědomy, že obecná cena nemovitosti je větší a že kupní cena jest stanovena nižší jediné proto, aby se kupujícímu dostalo nemovitosti částečně bez úplaty. — Mělo-li se třetím osobám dostatí bezúplatného prospěchu, jest právní jednání proti nim odporovatelné s hlediska § 3 č. 1 odp. ř. (Rozh. ze dne 18. února 1937, Rv I 703/35.)

II. Pracovní právo.

V tom, že si zaměstnanec srazil částku patřící zaměstnavateli na účet svého dosud nesplatného platu a tvrdil nepravdivě, že exekuce zabavením jeho platu byla zastavena, jest spatřovati jeho nevěru, odůvodňující předčasné zrušení služebního poměru s ním. (Rozh. ze dne 18. února 1937, Rv I 2479/36.)

Zaměstnanec se může domáhati na bývalém zaměstnavateli náhrady škody vzniklé tím, že nemohl najíti nové místo proto, že byl dán na t. zv. „černý index“ z popudu nebo s vědomím a souhlasem zaměstnavatelovým. Učinil-li zaměstnavatel na svého zaměstnance vědomě nesprávné trestní oznámení nebo takové trestní oznámení, o němž při náležité péči a pozornosti mohl seznati, že se opírá o okolnosti, jež nemohou přivoditi kladný výsledek trestního stíhání, ručí zaměstnanci za škodu uvedenou v § 1330 obč. zák. (Roz. ze dne 18. února 1937, Rv I 148/37.)

Nebyl-li rozhodčím soudem (čl. IX nař. min. železnic ze dne 6. června 1919, č. 18.430) uznán po právu nárok na úrazový důchod, nelze proti státu uplatňovati nároky podle §§ 46, 47 zák. č. 1/1888 ř. z. Železniční zaměstnanec, přeložený služebně na jiné místo, se musí starati sám o své ubytování nehledě k tomu, zda a kdy mu bude vyplacena nějaká náhrada podle § 78 služ. řádu z důvodu jeho přeložení a nemá nároku na náhradu škody vzešlé z nevhodného ubytování, jež si sám zvolil. Povinnost státu k placení diet nelze ztotožňovati s povinností k opatření bytu. (Rozh. ze dne 4. února, Rv I 2911/36.)

Úmluva, podle níž se přesunuje na zaměstnance placení nemocenského a pensijního pojištění větším než zákonným dílem, jest neplatná, třebaž zaměstnanec místo pevného platu pobíral pohyblivé provise po srážce veškerých výloh a při stanovení výše provise byly již příspěvky zakalkulovány. Prohlášení, učiněné zaměstnancem za trvání služebního poměru, že nemá proti zaměstnavateli žádného pohledávání ze služebního poměru, nemá právního účinku. (Rozh. ze dne 5. února 1937, Rv I 1159/36.)

Poštovní vozka, je-li ve služebním poměru se státem (poštovní správou), podléhá pojištění podle stanov fondu pro invalidní a starobní pojištění poštovních zaměstnanců, aniž jest zapotřebí k tomu jeho souhlasu; je-li samostatným podnikatelem, řídí se jeho pojištění podle smlouvy, kterou o tom uzavřel se státem a již stát nemůže měniti jednostranným prohlášením, že pojištěnce převádí do pojištění ve fondu pro invalidní a starobní pojištění veřejných zaměstnanců. (Rozh. ze dne 4. února 1937, Rv I 2999/36.)

Strážní přídavek (a příplatek na byt), přiznaný členům sboru státní stráže bezpečnosti, nebyl rozšířen na strážníky v obecních službách, třebaže jim byla jinak přiznána parita se státními zaměstnanci podle platového zákona č. 103/1926 Sb. z. a n. (Rozh. ze dne 5. února 1937, Rv I 1847/36.)

Otázku, zda pojištění nenabyla nároku na výbavné proto, že nebyla zaměstnavatelem řádně k pensijnímu pojištění přihlášená, jest řešiti podle zákona č. 117/1934 Sb. z. a n., jestliže zaměstnavatel zaplatil příspěvky za dodatečně přihlášenou dobu příspěvkovou za účinnosti tohoto zákona, byť se dodatečná přihláška stala ještě za účinnosti zákona č. 26/1929 Sb. z. a n. (Rozh. ze dne 25. února 1937, Rv I 183/37.)

III. Obchodní a směnečné právo.

Nárok z obohacení podle § 89 směn. zák. lze uplatniti proti výstavci po případě příjemci směnky, který jest obohacen, nehledíc k tomu, zda jest na směnce ještě další směnečné prohlášení jiného výstavce nebo příjemce. (Rozh. ze dne 3. února 1937, Rv II 319/35.)

Ani spoluakceptant směnky, ani jiný směnečný spoludlužník nejsou povinni hraditi směnečnému věřiteli exekuční útraty vzešlé v exekučním řízení, vedeném výhradně proti jinému směnečnému dlužníkovi. (Rozh. ze dne 24. února 1937, Rv I 1224/35.)

IV. Soudní řízení sporné.

Pořad práva pro žalobu, již se československý stát domáhá na majiteli půdy, propuštěné ze záboru, splnění převzatého závazku propachtování lihovar a škrobárnu družstevnímu lihovaru, po případě lihovar na ponechané půdě združstevniti. (Rozh. ze dne 11. února 1937, R I 1443/36.)

Nárok nepominutelné dědičky pro zkrácení povinného dílu nepeněžitým darem proti obdarovanému podle § 951 obč. zák. jest uplatňovati pořadem práva. (Rozh. ze dne 10. února 1937, R I 1224/36.)

Vázanost civilního soudce odsuzujícím trestním nálezem je tu nejen, když v civilním sporu jde o přímý důsledek trestného činu, nýbrž i když v trestním nálezu byla zjištěna skutečnost rozhodná pro řešení civilního sporu, tvořící součást skutkové podstaty trestního činu. (Rozh. ze dne 18. února 1937, Rv I 883/35.)

Nález rozhodčí komise, vydaný podle § 3 g) zák. č. 330/1921 Sb. z. a n. v mezích její pravomoci, lze věcně zvrátiti žalobou určovací. — Výrok rozhodčí komise podle § 3 zák. č. 330/1921 Sb. z. a n., že zaměstnavatel jest povinen přijmouti zaměstnance zpět do práce za dřívějších podmínek, nelze pro pochybení žalobní návrh zvrátiti zápornou žalobou určovací, již se domáhá zaměstnavatel výroku, že nález rozhodčí komise „není vůbec po právu“; možná jest jen kladná určovací žaloba, že nález rozhodčí komise jest po právu jen potud, že zaměstnavatel jest povinen vykonati podle své volby jednu z případností v § 3 řeč. zák. uvedených. (Rozh. ze dne 11. února 1937, Rv I 2969/36.)

Proti žalobě o neúčinnost rozhodčího výroku lze se brániti námitkou, že po vynesení rozhodčího výroku došlo mezi stranami k narovnání obsahem shodnému s rozhodčím výrokem, jež bylo splněno. (Rozh. ze dne 17. února 1937, Rv II 457/35.)

Námitka zahájené rozepře, ve sporu o uznání otcovství, byl-li dřívější spor o uznání otcovství a placení výživného skončen smírem o odbytném bez uznání otcovství. (Rozh. ze dne 24. února 1937, R I 160/37.)

V řízení před procesním soudem nařízeném odvolacím soudem (v rozlukovém sporu) z důvodu § 496 č. 2 c. ř. s. nelze opráti žalobu o nový ža-

lobní důvod (rozlukový). (Rozh. ze dne 24. února 1937, R II 21/37.)

Připustil-li procesní soud osobní změnu žaloby tak, aby místo zůstavitele vstoupila do sporu jeho pozůstalost, a odvolací soud usnesení to potvrdil, nevyhověv odvolání podanému proto z důvodu zmatečnosti, není proti rozhodnutí odvolacího soudu dalšího opravného prostředku. (Rozh. ze dne 11. února 1937, Rv I 2956/34.)

Byla-li žaloba, podaná na osobu zbavenou svéprávnosti a zemřelou již před podáním žaloby, doručena jejímu opatrovníkovi, jehož pozůstalostní soud ihned po doručení žaloby ustanovil též opatrovníkem pozůstalosti po zemřelém opatrovanci, byla pozůstalost ta řádně ve sporu zastoupena. Opravu v označení sporné strany tak, že místo osoby zemřelé strany se uvede jako strana její pozůstalost, jež ve sporu byla řádně zákonným zástupcem zastoupena, lze provést v každém období rozepře z úřadu, třebaže v době opravy byla již pozůstalost odevzdána přihlášenému dědici. (Rozh. ze dne 10. února, Rv I 2072/34.)

Při řešení otázky, zda jest se obávati při změně žaloby určovací v žaloby o plnění značného ztížení nebo průtahu jednání, nerozhoduje jen, zda žalobní žádost určovací jest pro nedostatek právního zájmu na zjištění zralá k zamítnutí. (Rozh. ze dne 11. února 1937, R I 42/37.)

Zmatečnost rozsudku vydaného proti pozůstalosti podle žaloby podané na pozůstalost po jejím pravoplatném odevzdání dědicům. (Rozh. ze dne 18. února 1937, Rv II 360/35.)

Prohlášení strany podle čl. IX (3) zák. č. 161/1936 není nahrazeno tím, že žaloba byla řízena na okresní jako pracovní soud, a nejde o rozhodnutí soudu ve smyslu čl. IX (5) řeč. zák., uvedeno-li v rozsudku, že uznáno právem v rozepři z pracovního poměru. Do rozhodnutí okresního soudu jednajícího podle § 42 zák. o prac. soudech č. 131/1931 Sb. z. a n. na místě pracovního soudu jest podati za platnosti zák. č. 161/1936 Sb. z. a n. odvolání ve lhůtě čtrnáctidenní, neučinily-li strany prohlášení podle čl. IX zák. 161/1936 a nevydal-li procesní soud rozhodnutí podle čl. IX (5) řeč. zák. (Rozh. ze dne 18. února 1937, R II 22/37.)

Ustanovením § 35, odst. 2, odhad. řádu (vlád. nař. č. 100/1933 Sb. z. a n.) není vyloučeno napadati usnesení též rekursem. Rozh. ze dne 11. února 1937, R I 88/37.)

Nebylo-li při odepsání pozemků ze zemských desk a jejich zápisů do pozemkové knihy pro příslušné katastrální území doručeno knihovní usnesení tomu, komu přísluší k pozemkům těm patronátní právo v zemských deskách nezapsané, není rekurs oprávněného patronátu, směřující proti tomu, kdo přímo nabyt zápisem práv, omezen tříletou lhůtou (§ 64 knih. zák.), nýbrž lze jej podati v obecné promlčecí lhůtě (§ 62 knih. zák.). Vyžádal-li dotčený knihovním zápisem v této obecné lhůtě doručení tohoto usnesení, běží rekursní lhůta teprve od tohoto dne dodatečného doručení bez zřetele, zda se jinak před tím dověděl o knihovním zápisu. Předpisu § 63 knih. zák. nelze tu užítí. (Rozh. ze dne 24. února 1937, R I 1455/36.)

V. E x e k u č n í ř í z e n í .

Exekuci nelze povolití proti tomu, na něž přešel závazek dle § 9 ex. ř., stalo-li se převzetí závazku stanoveného potom rozsudkem ještě před zahájením sporu, v němž byl vydán rozsudek, tvořící exekuční titul pro navrženou exekuci. (Rozh. ze dne 25. února 1937, R I 1363/36.)

Když exekuční soud povolil odklad exekuce bez jistoty na základě excindační žaloby, rekursní soud uznal bezpředmětnost jistoty následkem uznání nároku a rozhodl jen o útratách, uloživ je žalobci, který žaloval

podle § 37 ex. ř., je rekurs do usnesení rekursního soudu nepřipustný. (Rozh. ze dne 17. února 1937, R I 1414/36.)

Lze zabavit pohledávku sportovního spolku (klubu) za jiným takovým spolkem z důvodu odměny za závody, k nimž má dojít v určité budoucí době. (Rozh. ze dne 10. února 1937, R I 45/37.)

Dlužník jest povinen vydati vnučenému správci výtěžky nemovitosti (pachtovné), které vybral v mezidobí od povolení vnučené správy až do odevzdání nebo do dokončení odevzdání nemovitosti vnučenému správci. Byl-li na dlužníkovu jmění prohlášen konkurs, přechází tato povinnost na správce konkursní podstaty. (Rozh. ze dne 10. února 1937, R I 1269/36.)

Přednostní právo podle § 173 zákona o pojištění zaměstnanců pro případ nemoci, invalidity a stáří ze dne 9. října 1924 č. 221 Sb. z. a n. ve znění přílohy k vyhlášce ministerstva sociální péče ze dne 25. července 1934 č. 189 Sb. z. a n. přísluší v exekučním řízení pojistnému s příslušenstvím předepsanému za zaměstnance, kteří pracovali nebo službu konali na nemovitosti nebo v podniku, jemuž nemovitost sloužila (§ 2 cit. zák.), jestliže a pokud na nemovitosti té má přednostní právo některá z daní uvedených v § 265, odst. 1 až 3, zákona o přímých daních č. 76/1927 Sb. z. a n. ve znění přílohy k vyhlášce ministerstva financí z 8. července 1936 č. 227 Sb. z. n. (Plenární usnesení ze dne 22. února 1937, Pres. 1762/36.)

Zákaz zatížení podle § 2, odst. 1, malého přidělového zákona č. 93ai 1931 Sb. z. a n. nevztahuje se na exekuční zatížení pro daně a veřejné dávky jen potud, pokud požívají zákonného zástavního práva na přidělených nemovitostech. Skutečnosti pro to rozhodné jest uvést v exekučním návrhu. (Rozh. ze dne 11. února 1937, R I 24/37.)

VI. Nesporné řízení.

V nesporném (pozůstalostním) řízení mají třetí osoby, jež mají v držbě předměty, jež jsou pro věc nesporného řízení nebo osobu na ní zúčastněnou v určitém vztahu (byly v držbě zůstavitelově) ediční povinnost za účelem provedení důkazu (ohledání). (Rozh. ze dne 3. února 1937, R II 469/36.)

Předpis § 159 nesp. pat. nepředpokládá, že bylo prokázáno zřízení odkazu v pozůstalostním řízení, zejména, že o tom byla předložena listina a že jest tu platné pořízení. Popřením platnosti odkazu nemohou se dědici zbavit povinnosti k zajištění odkazu podle § 159 nesp. pat. Výjimku ze zásady té lze připustiti jen tehdy, kdyby privilegovaný odkaz byl zřejmě neplatný. (Rozh. ze dne 17. února 1937, R II 607/36.)

Soud, jehož došla věc přípustným opravným prostředkem, má z úřadu zkoumati, zda knihovní žádost vyhovuje náležitostem v § 94, odst. č. 1—4 knih. zák. Nelze vyhověti knihovní žádosti kupitele pozemku o vklad vlastnického práva ke koupenému pozemku z a s o u č a s n é h o p ř e n e š e n í v š e c h z á v a d, bylo-li kupní smlouvou stanoveno, že kupní smlouva je vůči prodávateli ihned účinná, vůči kupiteli však jen tehdy, bude-li mu koupený pozemek odevzdán knihovně do dvou měsíců bez z á v a d. (Rozh. ze dne 17. února 1937, R II 25/37.)

Zásada, že odložený rekurs lze podati samostatně, nelze-li již vydati další rozhodnutí, jež by bylo lze bráti v odpor, platí i v řízení nesporném. (Rozh. ze dne 3. února 1937, R II 469/36.)

VII. Řízení konkursní a vyrovnací.

Podle předpisů vlády nař. č. 251/1935 a č. 77/1936 Sb. z. a n. nelze odložit výkon vyjevovací přísahy podle § 70 odst. 3, konk. ř. (Rozh. ze dne 10. února 1937, R I 1524/36.)

Přihláškou pohledávky k vyrovnacímu řízení, zahájenému k jmění veřejné společnosti, se nestaví promlčení i proti veřejnému společníkovi. (Rozh. ze dne 10. února 1937, Rv I 1138/35.)

Připustnost opravných prostředků proti usnesení, vydanému v zemědělském vyrovnacím řízení o určení odhadní ceny nemovitosti soudem, jinak pro odhad příslušným, jest posuzovati podle předpisů exekučního řádu. (Rozh. ze dne 11. února 1937, R I 88/37.)

Za zemědělce ve smyslu vlád. nař. č. 76/1936 Sb. z. a n. nelze pokládati obchodního zahradníka. Nezáleží na tom, zda se zahradnictví provozuje v nepatrném rozsahu a jaký druh rostlin se na pozemku pěstuje. (Rozh. ze dne 11. února 1937, R I 44/37.)

Vedení lesního hospodářství není hospodařením na zemědělských pozemcích podle vlád. nař. č. 76/1936 Sb. z. a n. (Rozh. ze dne 11. února 1937, R I 34/37.)

Kdo se vyživuje z výtěžků hospodaření na vlastním zemědělském pozemku, třebaš nepatrné výměry, a mimo to z výtěžků prací ve větším zemědělském podniku své manželky, je zemědělcem ve smyslu § 1, odst. 1, č. 2 vlád. nař. č. 76/1936 Sb. z. a n. (Rozh. ze dne 4. února 1937, R II 10/37.)

B. Ve věcech trestních a kárných.

I. Trestní zákony.

Dolus podle § 1 tr. zák. předpokládá, že tu není skutečností vylučujících u pachatele jednak schopnost poznati bezprávnost zamýšleného skutku, jednak svobodu vůle; žádná z obou těchto sfér duševního života pachateleova nesmí být porušena, aby bylo lze čin přičítati pachateli k vině; zlý úmysl byl by vyloučen, týkala-li by se vada vyčtená v § 2 tr. zák. (a—c) byť i jen jedné z obou subjektivních složek činu, rozpoznávací a rozhodovací (určovací). (Rozh. ze dne 14. dubna 1937, Zm I 280/37.)

Vypovědění ze země podle § 19 f) tr. zák. není pouhým zostřením trestu. Je proto připustnost odvolání z výroku o vypovědění ze země posuzovati nezávisle na podmínkách § 283, odst. 1 tr. ř. (Rozh. ze dne 23. dubna 1937, Zm II 206/37.)

Vlastnický poměr obce k domu není důvodem ochrany podle § 68 tr. zák. pro orgán městské policie, urovnávající proti příkazu městského radního v domě tom výstup mezi nájemníky; ochrany té nepožívá orgán takový ani s hlediska výkonu místní policie, bylo-li obstarávání veřejné bezpečnosti v místě, kde došlo k jeho zákroku, přeneseno na státní bezpečnostní stráž. (Rozh. ze dne 6. března 1937, Zm I 533/36.)

Zakročují-li hajní lesní správy proti osobám, lovcím ondatry stělnou zbraní nebo jiným způsobem loveckým, požívají ochrany podle § 81 tr. zák., zjišťují-li, zda tyto osoby mají svolení držitele honitby k lovu ondatery (§ 58, odst. 3 slezského honebního zákona č. 42/1903 z. z.), a chtějí-li osobám, nemajícím takové svolení, odníti sítě a zjistiti jejich totožnost (§ 3 zákona čís. 84/1872 ř. z.). (Rozh. ze dne 12. února 1937, Zm II 89/36.)

K „výkonu služby“ lesního strážného personálu, chráněnému podle § 81 tr. zák., náleží i dohled k odvážení lesních plodů z lesa, lesní správou prodaných. (Rozh. ze dne 24. března 1937, Zm II 579/36.)

Členové sborů uniformované stráže bezpečnosti jsou oprávněni vykonávati službu jen v policejním obvodu policejního úřadu (policejního ředitelství), k němuž jsou služebně přiděleni. — Zakročuje-li tedy člen sboru stráže bezpečnosti mimo policejní obvod policejního úřadu, k němuž je služebně přidělen, z důvodu trestného činu spáchaného mimo

tento obvod, nejde o „výkon služby“ podle § 81 tr. zák. — Užije-li však v takovém případě osoba podezřelá z trestného činu vůči členu sboru stráže bezpečnosti proti ní zakročujícímú skutečného násilí nebo vyhrůžky ublížení na těle, na svobodě, na cti nebo na majetku, aby zmařila své zadržení a odevzdání vrchnosti, dopouští se zločinu podle § 98 tr. zák. (Rozh. ze dne 22. března 1937, Zm I 1376/36.)

Kdo se ve společném úmyslu připojil k trestné činnosti osob vniknuvších násilně do cizího příbytku, je spolupachatelem, nikoli jen spoluvinníkem zločinu podle § 83 tr. zák., třebaš nevnikl zároveň s ostatními, nýbrž teprve později. (Rozh. ze dne 11. února 1937, Zm I 42/37.)

Skutkové podstaty zločinů podle § 98 b) tr. zák. a § 99 tr. zák. Směřovali úmysl pachatelův k některému z cílů vyčtených v § 98 tr. zák., je skutek posuzovati výlučně s hlediska tohoto ustanovení, nikoli podle § 99 tr. zák. (Rozh. ze dne 9. dubna 1937, Zm II 125/37.)

Souběh předpisu § 127 tr. zák. s předpisem § 501 tr. zák. je možný. (Rozh. ze dne 4. února 1937, Zm I 1240/36.)

Přičítají-li se pachateli i výsledky neobmyšlené, jako v případech, kde stačí nepřímý úmysl (§§ 140, 152 tr. zák.), sluší je přičítati též spoluvinníku. — Spoluvinník je zbaven odpovědnosti, šel-li pachatel dále (rána holí), než spoluvinník zamýšlel (úder rukou); je však bez významu, vybočil-li pachatel z mezí příkazu návodcova jen takovým způsobem, že se jeho jednání v podstatě neliší od jednání, k němuž zaval návodce podnět (políček — pohlavek). (Rozh. ze dne 16. března 1937, Zm II 381/36.)

Zločin podle § 149 tr. z. nelze přičítati, může-li pokládati pachatel za jisté, že dítě bude v nejbližší chvíli nejen nalezeno, ale také zachráněno, a že je tudíž nebezpečí života dítěte právě tak vyloučeno, jako kdyby zůstalo dále v ochraně pachatelově. (Rozh. ze dne 16. dubna 1937, Zm II 179/37.)

Jde o furtum usus, odejme-li pachatel movitou věc jejímu držiteli bez jeho přivolení pouze na dobu krátkou a přechodnou, po kterou buď sám vykonává nad věcí držbu pro jejího majitele, byť bez jeho vůle a vědomí — nebo může kdykoli obnoviti držení věci pro majitele, takže majitel odněti věcí ani nepociťuje jako zásah do svých disposičních práv. (Rozh. ze dne 23. února 1937, Zm II 37/37.)

„Živnostníky“ podle § 176 II c) tr. z. jsou nejen samostatní živnostníci, nýbrž i jejich pomocníci. — Ke zločinné kvalifikaci podle § 176 II c) tr. zák. se nevyžaduje, aby byl pachatel přímo a bezprostředně zjednáán poškozeným na práci. (Rozh. ze dne 18. března 1937, Zm I 173/37.)

Ke skutkové podstatě zločinu nabízení se ke křivému svědectví podle §§ 197, 199 a) tr. zák. se vyžaduje, aby se někdo ke křivému svědectví nabízel soudu; nestačí proto nabídka ke křivému svědectví učiněná pouze osobě soukromé. (Rozh. ze dne 15. dubna 1937, Zm I 295/37.)

Přerušeni služby úředníka důchodkové kontroly výkonem povinného vojenského cvičení ve zbrani nelze pokládati ani za onemocnění ani za dovolenou s hlediska § 7 vl. nař. ze dne 4. března 1920, čís. 157 Sb. z. a n. — Jde proto o přestupek podle § 320 f) tr. zák., nikoliv o zločin podle §§ 197, 199 d) tr. zák., zfalšoval-li úředník důchodkové kontroly ve vojenské knížce dobu vykonání vojenského cvičení ve zbrani ze tří týdnů na dva týdny a předložil-li ji svým nadřízeným úřadům k uplatnění nároku na dietní a cestovní paušál. (Rozh. ze dne 2. dubna 1937, Zm II 587/36.)

I kolíky zasazené geometrem při rozměření hranice k jejímu vyznačení jsou „mezníky“ ve smyslu § 199 e) tr. zák. — Odstranil-li pachatel geometrem zasazený mezník a zasadil nový kámen, aby správná hranice byla učiněna neznatelnou, resp. aby byl vzbuzen klamný dojem, že hranice

geometrem zjištěná běží tudy, kam pachatel zasadil nový kámen, jde o jednotný čin, vedený týmž úmyslem a spáchaný za týmž účelem. (Rozh. ze dne 6. března 1937, Zm I 69/37.)

Zavinění podle §§ 335, 336 b) tr. zák.: nedbal-li převozník zvláštních předpisů nařízení min. vnitra číslo 128/1876 a č. 122/1889 ř. zák., jež brání přetěžování převozních plavidel; ustanovil-li ten, kdo provozuje převoz, proti předpisům nařízení ministerstva vnitra číslo 122/1889 ř. zák. převozníkem osobu neznalou plavectví; dovolil-li učitelé převoz dětí, na něž dozírali při školním výletu, ačkoli byla pramice přetížena a nerovnoměrně zatížena a přes její horní okraj vnikala voda. Neznalost zvláštních bezpečnostních předpisů neomlouvá toho, kdo je podle § 233 tr. zák. povinen je znáti. (Rozh. ze dne 30. dubna 1937, Zm II 566/36.)

Ke skutkovým podstatám §§ 431 a 335 tr. zák. Zavinění stavbyvedoucího, nedbal-li toho, aby byly jeho příkazy, dané v zájmu lidské bezpečnosti, též splněny. — Zavinění stavitelovo, odeslal-li dozorce dočasně se stavby. (Rozh. ze dne 13. března 1937, Zm I 189/37.)

Zavinění instalatéra podle § 431 tr. zák., postavil-li vadný bleskosvod a nesplnil-li tím svou smluvní povinnost, zříditi bleskosvod tak, aby bylo nebezpečí hroziící z úderu blesku zmenšeno na míru co nejmenší. (Rozh. ze dne 14. dubna 1937, Zm II 576/36.)

Komisionář zboží je podezřelou věcí podle § 477 tr. zák., přivlastnil-li si je komisionář tím, že je prodal na vlastní účet, a vzbuzovala-li nápadně nízká cena zboží proti nabízejícímu podezření, že komisionář vykročil z mezí příkazu svěřitelem mu daného. (Rozh. ze dne 16. února 1937, Zm II 605/36.)

Ke způsobilosti činu vzbuditi veřejné pohoršení (§ 516 tr. zák.) stačí, byl-li čin spáchaný na místě ať veřejném či neveřejném, avšak snadno přístupném, za okolností, že mohl býti snadno pozorován třetími osobami. Vyžaduje se však způsobilost konkrétního rázu, nestačí abstraktní možnost příchodu osoby třetí; tomu tak není, byl-li smilný čin spáchaný v neuzamčeném chlévě a nebylo-li počítati s tím, že třetí osoba do něho vstoupí. (Rozh. ze dne 9. února 1937, Zm II 21/37.)

Není-li zlomyslné poškození cizího majetku uvnitř rodiny kvalifikováno jako zločin, je přestupkem podle § 525 tr. zák.; přestupek ten se stíhá žalobou soukromou. (Rozh. ze dne 12. února 1937, Zm II 19/37.)

Náležitosti skutkových podstat přestupků podle §§ 32 a 36 zbroj. pat. Zbraň „nosí“ jen ten, kdo ji má u sebe s vědomím, že je to zbraň, se kterou může a chce podle jejího určení v případě potřeby nakládati; nestačí proto o sobě k naplnění skutkové podstaty „nošení zbraně“, přenášel-li obžalovaný ukradenou zbraň z místa činu do svého bytu. (Rozh. ze dne 6. dubna 1937, Zm II 54/37.)

Maření exekuce knihovním vkladem zákazu zcizení a zadlužení podle § 364 c) obč. zák. na nemovitost. — Pro skutkovou podstatu přečinu podle § 1 zákona o maření exekuce stačí, směřoval-li úmysl pachatelův k tomu, aby zmařil určitý způsob exekuce, úplné nebo částečné uspokojení věřitele tou cestou, o níž právě jde, a vzešla-li z činu dlužníkovy taková změna v jeho jmění, která způsobuje věřiteli obtíže, zvláště průtahy ve vydobytí pohledávky. Na tom nic nemění, že věřitel mohl tuto překážku snad odkliditi odpůrcím sporem a zda mohl dojíti částečného nebo úplného uspokojení z ostatního jmění dlužníkovy. (Rozh. ze dne 19. dubna 1937, Zm I 382/37.)

Nepodal-li ten, kdo užívá zaměnitelné podobné známky, žádost za výmaz známky podle § 4 zákona čís. 108/1895 ř. zák., ač byl k tomu soudem vyzván, nemůže se v trestním řízení brániti tím, že soukromému žalobci

nepřísluší výhradně právo k užívání známky, a že jednal v dobré víře, spoléhal se na své domnělé právo k užívání známky. — (Rozh. ze dne 8. února 1937, Zm I 902/36.)

Obsloužil-li vinník po 14. hodině den před volbou několik osob podáním alkoholického nápoje, jde o činnost opěťovanou a je dán podklad pro závěr, že podával v zakázané době alkoholické nápoje. (§ 32 zák. č. 123/1920 ve znění vyhl. čís. 98/1935 Sb. z. a n.) (Rozh. ze dne 9. dubna 1937, Zm IV 161/37.)

Podle § 20, čís. 2 zákona čís. 241/1922 Sb. zák. a n. lze uložit trest na penězích vedle trestu na svobodě jen při použití druhé sazby trest., byl-li totiž čin spáchán po živnostensku. — Uložil-li soud vedlejší trest peněžítý, ač nebyla zjištěna tato okolnost v zák. jmenovitě uvedená, vykročil z mezí zákonné sazby trestní. (Rozh. ze dne 8. února 1937, Zm I 1254/36.)

Popuzování proti přijetí židů vůbec do domovského svazku obce je popuzováním k nepřátelským činům proti jednotlivým skupinám obyvatelů pro jejich rasu a náboženství podle § 14, čís. 2 zákona na ochranu rep. i když pachatel přednesl projev ve schůzi obecního zastupitelstva jakožto člen tohoto sboru. — Souběh zákonných předpisů § 14, čís. 2 a § 14, čís. 5 zákona na ochr. rep. je možný. (Rozh. ze dne 1. února 1937, Zm I 1330/36.)

Obžalobu podanou pro dolosní přečin podle § 14, čís. 3 zákona na ochr. rep. je podle předpisu §§ 262, 267 tr. ř. soudu posouditi též s hlediska opominutí podle čl. III. čís. 3 zákona čís. 142/1868 ř. z. ve znění § 42 zákona na ochr. rep., napovídají-li základ obžaloby tvořící skutečnosti, zbývající po odpadnutí subjektivní složky skutkové podstaty uvedeného přečinu, tento kulposní přestupek. (Rozh. ze dne 9. února 1937, Zm II 588/36.)

Vykonávání povolání redaktorského není takovým právem, o němž je řeč v § 6, odst. 1 zákona o ochraně cti. — Nazván-li někdo v souvislosti se svou činností v revolučním tribunálu „krvavou bestii“, nejde o nádivku ve smyslu § 1 zákona o ochraně cti, nýbrž o výtku skutečnosti po rozumu § 2 tohoto zákona. — S hlediska § 2 zákona o ochraně cti odpovídá nejen původce urážlivého obvinění, nýbrž i osoba, která toto obvinění z toho či onoho pramene převzala a třetí osobě je sdělila; to tím spíše, stalo-li se tak rozšiřováním zprávy v tiskopisu. — K otázce trestnosti zpráv ze soudní síně. — Zločinec pozbývá cti, pokud jde o jeho zločin; v jiných směrech není vyloučeno, aby i on utrpěl újmu na své společenské hodnotě. (Rozh. ze dne 9. března 1937, Zm I 931/36.)

Nejde o „platný zákaz“ podle § 18, odst. 3 zákona čís. 126/1933 Sb. z. a n., pozbyl-li zákaz dovozu, dopravy nebo rozšiřování cizozemského časopisu podle § 10, odst. 2 zákona čís. 126/1933 Sb. zák. a n. ve znění čl. V. zákona čís. 140/1934 Sb. z. a n., po případě podle § 26 zákona čís. 6/1863 ř. zák. a § 19, odst. 4 zákona čís. 126/1933 Sb. z. a n. právní účinnosti uplynutím doby dvou let ode dne vyhlášení zákazu a nebyl-li opakován. (Rozh. ze dne 6. února 1937, Zm I 57/37.)

Hospodářské vyzvědačství podle zákona čís. 71/1935 Sb. z. a n. Zařízení příznačná pro jablonecký průmysl jsou hospodářským tajemstvím podle § 1 tohoto zákona; mohou býti proto předmětem hospodářského vyzvědačství podle § 2 cit. zákona i speciální nástroje pro výrobu jabloneckého zboží. — Předmětem ochrany podle § 2 nejsou skutečnosti, jež nelze zachovati v tajnosti vůči cizině, ježto jsou tam již známy; nepostačují pouhý objektivní zájem na zachování hospodářského tajemství, nýbrž vyžaduje se též objektivní způsobilost oněch skutečností k vyzrazení. — Zločin hospodářského vyzvědačství podle § 2 zákona je trestným činem dolosním; úmysl pachatelův musí pojmouti veškeré skutečnosti zakládající objektivní znaky tohoto zločinu; musí si proto pachatel uvědomiti

i veškeré složky pojmu hospodářského tajemství. Postačuje dolus eventualis. Posudek ministerstva obchodu, podaný podle § 11, odst. 3 zákona čís. 71/1935 Sb. z. a n. není pro soud závazný, nýbrž podléhá jeho přezkoumání podle § 258, odst. 2 tr. ř. (Rozh. ze dne 20. dubna 1937, Zm I 233/37.)

II. Trestní řízení.

I když má sborový soud za to, že skutek, který klade obžaloba za vinu dvěma obžalovaným, zakládá trestný čin náležející k příslušnosti protního soudu jen u jednoho z obžalovaných, vyřkne svou nepřislušnost podle § 261 tr. ř. co do obou obžalovaných. — I při uplatňování důvodu zmatečnosti podle § 281, č. 6 tr. ř. třeba vycházeti ze skutkového stavu zjištěného rozsudkem soudu první stolice. (Rozh. ze dne 17. dubna 1937, Zm I 771/36.)

Má-li býti doručen opis rozsudku obhájci ku provedení ohlášených opravných prostředků, není třeba jej doručiti k vlastním rukám obhájcovým; lhůta ku provedení opravných prostředků počíná tu běžeti od doručení opisu rozsudku zmocněnci obhájcovu. (Rozh. ze dne 24. února 1937, Zm I 122/37.)

Zmateční stížnost do usnesení nalézacího soudu, jímž bylo trestní řízení podle § 46, odst. 3 a § 259, čís. 2 tr. ř. zastaveno, je pokládáti za stížnost, o níž rozhodne sborový soud druhé stolice. (Rozh. ze dne 9. března 1937, Zm II 62/37.)

Pouhé nesplnění příkazu poslední věty prvního odstavce § 126 tr. ř. není ohroženo zmatečností. Vyskytl-li se rozpor v posudcích znalců, jenž nebyl odstraněn jejich opětovým výslechem, a nevyžádal-li soud posudek jiných znalců, lze rozpor posudků vytýkati podle § 281, čís. 4 tr. ř. jen, domáhal-li se stěžovatel, aby byl tento rozpor vysvětlen podle poslední věty prvního odstavce § 126 tr. ř. (Rozh. ze dne 16. února 1937, Zm II 605/36.)

Ježto nedospělí nejsou odpovědni podle trestních zákonů (§ 1 zákona čís. 48/1931 Sb. z. a n.), je důvodem zmatečnosti podle čís. 9 a) § 281 tr. ř., byl-li mladistvý uznán vinným činem spáchaným za své nedospělosti. (Rozh. ze dne 4. února 1937, Zm I 1240/36.)

Rozsudek, jímž byl obžalovaný uznán vinným, ačkoli bylo proti němu vedené trestní řízení zastaveno podle § 90 tr. ř., je zmatečný podle § 281, čís. 9 b) tr. ř., neboť bylo v trestním řízení proti obžalovanému pokračováno bez návrhu oprávněného žalobce (§ 2 tr. ř.). — (Rozh. ze dne 22. února 1937, Zm I 97/37.)

Popřel-li nalézací soud souběh zákonů trestních, lze uplatniti důvod zmatečnosti podle čís. 10 § 281 tr. ř. v neprospěch obžalovaného jen tehdy, nebyl-li čin podřaděn pod nejpřísnější ustanovení zákona; to lze však jen s tím obmezením, že se zmateční stížnost státního zástupce domáhá podřadění toliko pod ustanovení, které je nepřísrnější; podřaděním pod přísnější zákon je státní zástupce uspokojen, a není přípustno, aby čin zůstal ještě podřaděn pod další souběžné trestní zákony. (Rozh. ze dne 4. února 1937, Zm I 1240/36.)

Chce-li si veřejný žalobce v řízení pro zločiny a přečiny zajistiti možnost odvolati se z rozsudku proto, že nalézacím soudem nebyl vynesen výrok, že nastala ztráta práva volebního, musí navrhnouti, aby byl takový výrok učiněn. — (§ 283, odst. 3 tr. ř.) — V řízení přestupkovém je návrh předpokládán v této stati zákona obsažen v tom, že zmocněnec státního zastupitelství navrhl při hlavním přelíčení podle poslední věty § 457 tr. ř., aby bylo použito zákona. (Rozh. ze dne 22. února 1937, Zm I 159/37.)